

Inona no Fahamarinana? - Laharana Fahadimy

Ang Mpananala-tory

Jeff Pippenger

2023-09-11

Ny tantara ara-paminaniana izay novohana tao anatin'ireo kotro-baratra fito dia mamaritra ny tantara iainantsika ankehitriny. Nafina ilay zava-miafina mandra-pahatongan'ny tantara izay nanehoany azy. Izao no fotoana izay anambaran'ny Mpananatra, dia ny Fanahin'ny “fahamarinana”, ny fahamarinana izay nantsoin'i Jaona hoe ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, fa Jesosy Kristy no Fahamarinana. Tsy hoe fotsiny ny teny hoe “fahamarinana” no maneho ny toetran'Andriamanitra. Ary tsy hoe fotsiny fanambarana momba ilay mpandalina teny mahatalanjona, fa ny teny hebreo hoe “fahamarinana” dia ampiasaina amin'ny fomba lalina tokoa manerana ny Soratra Masina. Fa koa ilay fahagagana mahatalanjona izay, raha takatra, dia tonga fanalahidy hanokafana ny faminanian'ny bokin'ny Apokalypsy, ary amin'ny fanaovana izany dia manokatra ny Baiboly manontolo. Kanefa ho an'ireo ihany izany izay vonona hahita sy handre ary hitandrina ireo zavatra voasoratra ao, fa efa akaiky ny fotoana.

Mba hahafahan'ny olona mamantatra ny “fahamarinana” amin'ny fomba izay anamasinana azy amin'izany, dia ilaina ny fanatrehan'ny Fanahy Masina. Afaka mahatakatra ara-tsaina ny teny hoe “fahamarinana” ny olona, ary mety ho talanjona mihitsy aza amin'ny halehiben'ny heviny, nefa tsy maintsy hohanina ny “fahamarinana”. Tsy maintsy ampidirina ao anaty izy ka hatao ampahany amin'ny fanandraman'ny olona iray, satria ny teny no mampita ny hery mahary an'Andriamanitra ho an'izay mitady hovaina hitovy endrika amin'i Kristy. Iray amin'ireo fiaingana tamin'ny fikarohako manokana ny teny hebreo nadika hoe “fahamarinana” ny mpahay teny hebreo, izay miresaka koa ny amin'ny toetra mahagaga ananan'ny teny hoe “fahamarinana” sy ny fampiasana azy ao amin'ny Baiboly. Kanefa tsy misy antony tokony hinoana fa ny fahatakarana'izy ireo ara-tsaina ny teny hoe “fahamarinana” dia efa nitarika azy ireo ho amin'i Kristy.

Ny zava-misy ara-paminaniana fa ny teny dia tsy maintsy hohanina miaraka amin'ny fanatrehan'ny Fanahy Masina dia manakoako ny famaritan'i Rahavavy White ny “menaka” ao amin'ny fanoharana ny amin'ireo virijiny folo, ary koa ny filazalazany ireo sokajin-virijiny roa izay miandry ny Mpampakatra.

Matetika ny tandindona iray dia manana hevitra mihoatra ny iray, ary ny heviny dia tsy maintsy faritana araka ny tontolon-kevitra izay isehoan'ily tandindona. Tsy tokony hofaritana araka ny famaritan'ny manampahaizana momba ny fitsipitenenana ny teny izany, na araka ny vanim-potoana ara-tantara nanoratana ilay teny. Ireo fomba roa ireo no nofihinin'ireo teolozian'ny Advantisma mba handavana ny “fahamarinana.” Ny tandindona iray dia faritana araka ny tontolon-kevitra ampiasana azy. Ao anatin'ny Fanahin'ny Faminaniana, ny teny hoe “menaka” ao amin'ny fanoharana ny amin'ny virijina folo dia maneho zavatra vitsivitsy samy hafa, arakaraka ny tontolon-kevitra ny andalan-teny ahitana ilay “menaka.” Nahoana no manana ny menaka ny sokajin'ny virijina iray, fa ny iray kosa tsy manana?

“Misy izao tontolo izao miroboka ao amin’ny faharatsiana, ao amin’ny fitaka sy ny famitahana, ao amin’ny aloky ny fahafatesana indrindra,—matory, matory. Iza no mahatsapa fijalian’ny fanahy mba hamoha azy ireo? Feo inona no mahatratra azy? Entina any amin’ny ho avy ny saiko, amin’ny fotoana hanomezana ny famantarana hoe: ‘Indro, avy ny Mpampakatra; mivoaha hifanena Aminy ianareo.’ Kanefa ny sasany dia ho nihemotra tamin’ny fahazoana ny diloilo hamenoana indray ny jirony, ary tara loatra vao hahita fa ny toetra, izay asehon’ny diloilo, dia tsy azo afindra. Izany diloilo izany dia ny fahamarinan’i Kristy. Izy no maneho ny toetra, ary ny toetra dia tsy azo afindra. Tsy misy olona mahazo miantoka izany ho an’ny hafa. Tsy maintsy samy mahazo ho an’ny tenany avy ny toetra voadio ho afaka amin’ny pentin’ny ota rehetra.” Bible Echo, 4 Mey 1896.

Ny virijina adala dia tsy manana ny toetra ilaina mba hahafahana mandresy amin’ny krizy ho avy tsy ho ela. Tsy ananany ny fahamarinan’i Kristy. Kanefa ny diloilo dia hafatra koa, ary ny diloilo ao amin’ny fanoharana ny amin’ireo virijina folo amin’ny “andro farany” dia ny hafatra fampitandremana farany izay asehon’ny Fanambaran’i Jesosy Kristy, ka tokony hohenoina sy hovakina ary hotandremana.

“Ny voahosotra izay mitsangana eo anilan’ny Tompon’ny tany rehetra dia manana ny toerana izay nomena an’i Satana fahiny ho kerobima mpiaro manarona. Amin’ny alalan’ireo zavaboary masina manodidina ny seza fiandrianany no itohizan’ny Tompo fifandraisana tsy tapaka amin’ny mponin’ny tany. Ny diloilo volamena dia maneho ny fahasoavana izay ametrahan’Andriamanitra famatsiana ny jiron’ny mino, mba tsy hikopakopaka sy ho faty ireny. Raha tsy izany diloilo masina izany no arotsaka avy any an-danitra amin’ny alalan’ny hafatry ny Fanahin’Andriamanitra, dia ho azon’ny herin’ny ratsy fehezina tanteraka ny olombelona.”

“Atao henatra Andriamanitra rehefa tsy mandray ireo hafatra ampitainy amintsika isika. Toy izany no andavantsika ilay menaka volamena izay tiany harotsaka ao amin’ny fanahintsika mba hampitaina amin’ireo ao amin’ny maizina. Rehefa ho tonga ny antso hoe: ‘Indro, avy ny mpampakatra; mivoaha hitsena azy ianareo,’ dia ireo izay tsy nandray ny menaka masina, izay tsy nitaiza ny fahasoavan’i Kristy tao am-pony, no hahita, tahaka ireo virijina adala, fa tsy vonona hihaona amin’ny Tompony izy. Tsy manana, ao amin’ny tenany, ny hery hahazoana ny menaka izy, ary potika ny fiainany. Fa raha angatahina kosa ny Fanahy Masin’Andriamanitra, raha mitalaho isika tahaka izay nataon’i Mosesy hoe: ‘Asehoy ahy ny voninahitrao,’ dia hararaka ao am-pontsika ny fitiavan’Andriamanitra. Amin’ny alalan’ireo fantsona volamena no hampitaina amintsika ilay menaka volamena. ‘Tsy amin-kery, na amin-tanjaka, fa amin’ny Fanahiko, hoy Jehovah, Tompon’ny maro.’ Amin’ny fandraisana ireo tara-pahazavana mampirapiratra avy amin’ny Masoandron’ny Fahamarinana, dia mampirapiratra tahaka ny fanazavana eo amin’izao tontolo izao ny zanak’Andriamanitra.” Review and Herald, 20 Jolay 1897.

Ny “solika” dia ny hafatra farany, izay indray dia ny Fanambaran’i Jesosy Kristy. Ao amin’ily andininy, izay maniry hanana ny solika dia tsy maintsy mifona amin’Andriamanitra tahaka ny nataon’i Mosesy tao amin’ny zohin’i Horeba. Kanefa mariho fa raha “hifona, tahaka ny nataon’i Mosesy” isika mba “hanehoan” Andriamanitra amintsika ny “voninahiny,” dia tsy maintsy

mangataka aloha ny Fanahy Masina isika, Izay Mpananatra. Raha manao izany isika, dia amin'ny alalan'ny anjely sy ny fantsona volamena roa no handraisantsika ny fahamarinan'i Kristy. Mamita-tena isika raha mihevitra fa afaka mivavaka sy mifona ho amin'ny toetran'i Kristy araka izay lazain'ny lovantsofina sy ny fanao ao amin'ny Advantisma Laodikiana fa tokony hatao, nefa amin'izany fotoana izany kosa mandà ny hafatry ny Fanambaran'i Jesosy Kristy. Ny fahamarinany dia ampitaina amintsika amin'ny alalan'ny "hafatry ny Fanahin'Andriamanitra," izay ampitain'ireo voahosotra roa mitsangana eo anoloan'ny seza fiandrianan'Andriamanitra. Rehefa mandà ny hafany isika, dia mandà ny fahamarinany.

Dia ako namaly ka nanao kaniya, "Unsa ba kining duruha ka kahoyng olibo sa too nga daplin sa tangkawan ug sa wala nga daplin niini?" Ug misabat ako pag-usab ug miingon kaniya, "Unsa ba kining duruha ka sanga sa olibo nga pinaagi sa duruha ka bulawang tubo nagaula sa bulawang lana gikan sa ilang kaugalingon?" Ug mitubag siya kanako ug miingon, "Wala ba ikaw mahibalo kon unsa kining mga butanga?" Ug miingon ako, "Wala, ginoo ko." Unya miingon siya, "Kini mao ang duruha nga dinihogan, nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibuok yuta." Zacarias 4:11-14.

Ny roa "voahosotra, izay mitsangana eo anilan'ny Tompon'ny tany rehetra," dia aseho koa ho vavolombelona roa ao amin'ny Apokalypsy toko fahiraika ambin'ny folo.

Momba ireo vavolombelona roa ireo dia mbola manambara bebe kokoa ny mpaminany hoe: "Ireo no hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa, izay mitsangana eo anatrehan'Andriamanitry ny tany." "Ny teninao," hoy ny mpanao Salamo, "dia fanilo ho an'ny tongotro sy fahazavana ho an'ny lalako." Apokalypsy 11:4; Salamo 119:105. Ireo vavolombelona roa ireo dia maneho ny Soratra Masina ao amin'ny Testamenta Taloha sy ny Testamenta Vaovao." Ny Ady Lehibe, 267.

Na hodinihintsika na ny filazan'i Zakaria na ny filazan'i Jaona momba ireo vavolombelona roa ireo, ny tontolon-kevitra ny filazana tsirairay dia ny fizotran'ny fampitana hafatra, izay ilay fahamarinana voalohany indrindra voatonona mifandray amin'ny hafatry ny Fanambaran'i Jesosy Kristy ao amin'ny Apokalypsy toko voalohany sy andininy voalohany. Avy amin'ny Ray, mankany amin'ny Zanaka, mankany amin'ny anjely, mankany amin'ny mpaminany, mankany amin'ny fiangonana. Ny fizotry ny fitenenan'i Kristy amin'ny olombelona dia fahatakarana lehibe izay katsahiny haseho ao anatin'ny hafatra fampitandremana farany. Mifanaraka amin'ny fanamafisana hita ao amin'ny fanolorana ny hafatry ny anjely voalohany sy fahatelo izany.

Ny hafatry ny anjely voalohany dia aseho amin'i William Miller. Manana toetra ara-paminaniana maromaro i Miller izay tsy maintsy ekena. Izy no "Ray" niteraka ilay hetsika, ka araka ny hevitr'i Alfa sy Omega dia mitaky izany fa tsy maintsy hisy zanaka. Izy dia nisoloka tena hetsika iray izay asehon'ny anarana hoe "Millerite", izay teny ilazana karazan-bato iray. Nampiasaina izy handaminana fitambarana fitsipika ara-Baiboly momba ny fandikana ny faminaniana. Ireo fitsipika ireo dia lasa singa lehibe amin'ny fampitana ny hafatry ny Fanahin'Andriamanitra, izay nolavina na nekena araka izay nifidianan'ny taranak'i Miller na hitana ny toe-piainany adala maha-Laodikia azy na ho tonga Filadelfiana hendry. Amin'ny maha-ray ny hafatry ny anjely voalohany azy, dia tandindon'ny hetsika iray izy izay hanambara ny hafatry ny anjely fahatelo, ary ny

fahatakarany izany hafatra izany ao amin'io hetsika io dia hotarihin'ny fitambarana manokana amin'ny fitsipika ara-Baiboly momba ny fandikana ny faminaniana, izay hanorina mafy ny hafatry ny anjely fahatelo tahaka ny nampiasana an'i Miller hanorina ny hafatry ny anjely voalohany. Andriamanitra tsy miova mandrakizay, Jesosy Kristy no tsy miova omaly sy anio ary mandrakizay.

Aza diso, ry rahalahiko malalako. Ny fanomezana tsara rehetra sy ny fanomezana tanteraka rehetra dia avy any ambony, ka midina avy amin'ny Rain'ny mazava, Izay tsy misy fiovaovana na aloky ny fihodinana ao aminy. Araka ny sitrapony no niterahany antsika tamin'ny tenin'ny fahamarinana, mba ho karazan'ny voaloham-bokatra ny zavaboariny isika. Jakoba 1:16–18.

Tamin'ny fiandohana na amin'ny faran'ny Advantisma, ny hafatry ny Fanahin'Andriamanitra, izay asehon'ny diloilo, dia ampitaina amin'ny alalan'ny vavolombelona roa. Tamin'ny fiandohana, niaraka tamin'ny Millerites, ny vavolombelona roa dia ny Testamenta Taloha sy ny Testamenta Vaovao; ary amin'ny farany dia ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminaniana. Izany no antony naha-teo amin'ny nosin'i Patmo an'i Jaona, izay maneho amin'ny fomba lavorary indrindra ny faran'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany amin'ny fitsarana famotopotorana.

Izaho Jaona, izay rahalahinareo sady mpiara-miombona aminareo amin'ny fahorianana sy amin'ny fanjakana ary amin'ny faharetan'i Jesosy Kristy, dia tao amin'ny nosy atao hoe Patmo noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana an'i Jesosy Kristy. Apokalypsy 1:9.

Ny toe-javatra ara-paminaniana ao Patmo dia maneho fa enjehina i Jaona. Nenjehina izy noho ny nandraisany ireo hafatry ny Fanahin'Andriamanitra izay mampahafantatra ny Apokalypsin'i Jesosy Kristy amin'ny alalan'ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminaniana.

Ny fanenjehana ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny “andro farany” dia aseho koa ao amin'ny Apokalypsy toko faha-11, rehefa novonoina teo amin'ny arabe ireo vavolombelona roa, ary nifaly noho ny fahafatesany ny olona rehetra. Ao amin'ny toko faha-11, i Elia sy i Mosesy ireo vavolombelona roa ireo. Efa nanome ny fanambarany nandritra ny telo taona sy tapany izy ireo, ary avy eo dia novonoina; kanefa taorian'izany dia natsangana tamin'ny maty indray izy.

Ny mpaminany rehetra dia miresaka bebe kokoa ny amin'ny andro farany noho izay ataony momba ny tantarany manokana; koa raha misy boky iray izay miresaka ny amin'ny andro farany, dia ny bokin'ny Apokalypsy izany, izay ihaonan'ny boky rehetra ao amin'ny Baiboly sy iafaran'izy ireo. Koa tsy maintsy misy “hafatra” iray amin'ny andro farany izay hovonoina, ary aorian'izany dia hatsangana amin'ny maty indray. Ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo dia naneho an-tsary ny tantaran'ny Revolisiona frantsay, nefa amin'ny fomba mivantana kokoa dia maneho fanafihana iray manohitra ny hafatry ny anjely fahatelo amin'ny andro farany izy. Ny hafatra sy ny hetsika izay notondroin'ny tandindona tao amin'ny hafatra sy ny hetsik'i Miller dia niaritra izany fanafihana izany ary maty tamin'ny 18 Jolay 2020. Araka ny Apokalypsy toko faha-iraika ambin'ny folo, dia hotanterahin'ilay bibidia niakatra avy tao amin'ny lavaka tsy hita noanoa izany fanafihana izany.

Ary rehefa vitany ny fijoroany ho vavolombelona, dia hiady aminy ilay bibidia miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa, ka haharesy azy sy hamono azy. Ary ny fatiny handry eo amin'ny arabe amin'ilay tanàna lehibe, izay ara-panahy atao hoe Sodoma sy Egypta, sady teo

koa no nanomboana ny Tompontosika tamin'ny hazo fijaliana. Apokalypsy 11:8, 9.

Manambara antsika Rahavavy White fa ny “lavaka tsy hita noanoa” dia maneho fisehoana vaovao amin'ny herin'i Satana.

“Rehefa hahavita [eo am-pamaranana] ny fijoroany ho vavolombelona.’ Ny vanim-potoana izay nanendrena ireo vavolombelona roa haminany nitafy lamba fisaonana dia nifarana tamin'ny taona 1798. Raha nanakaiky ny fiasaran'ny asany tao anatin'ny haizina izy ireo, dia hisy ady hatao aminy amin'ilay hery aseho hoe ‘ilay bibidia miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa.’ Tao amin'ny firenena maro tany Eoropa, ireo fahefana nitondra tao amin'ny Fiangonana sy ny Fanjakana dia efa voafehin'i Satana nandritra ny taonjato maro, tamin'ny alalan'ny fahefan'ny papaly. Kanefa eto dia aseho ny fisehoana vaovao iray amin'ny herin'i Satana.” The Great Controversy, 268.

Misy hery telo voatondro ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy izay miakatra avy ao amin'ny lavaka tsy hita noanoa; ny voalohany voaresaka dia ny silamo ao amin'ny Apokalypsy toko faha-sivy andininy faha-roa, ny faharoa dia ny tsy finoana an'Andriamanitra tamin'ny Revolisiona Frantsay ao amin'ny toko faha-iraka ambin'ny folo andininy faha-valo, ary ny fahatelo dia i Roma maoderina ao amin'ny toko faha-fito ambin'ny folo andininy faha-valo. Ilay “fisehoana vaovao” amin'ny andro farany, izay tsy hanafika fotsiny ny hetsika asoloan'ny hetsika Millerita, fa hanafika an'izao tontolo izao koa, dia ny fifohazana sandoka avy amin'ilay Antso Sasakalina sandoka, izay fantatra amin'ny anarana hoe “Woke-ism.” Ny Woke-ism dia maneho “fisehoana vaovao” amin'ny herin'i Satana” izay tohanan'ilay antikristy jezôita ankehitriny ary ampandrosoina amin'ny alalan'ny mpandranto, ireo mpitondra ara-politikan'ny Firenena Mikambana, ireo solontena liberaly ao amin'ireo fiangonana protestanta lavo ao Etazonia, ary ny antoko Demaokraty miaraka amin'ireo RINO-Repoblikana izay na mampiroborobo na mamela ny hampiroboroboana ireo karazam-piainana mivily rehetra ananan'ny fiarahamonina pelaka, izay aseho ao amin'ny toko faha-iraka ambin'ny folo ho “Sodoma.” Ireo hery telo ireo no mitarika izao tontolo izao ho any Armagedona, ary aseho koa amin'ny hoe “Egypta” izy ireo, izay tandindon'ny tsy finoana an'Andriamanitra sy ny fitiavan'izao tontolo izao. Ao anatin'ny savorovoron'ny Revolisiona Frantsay no ametravana izany, izay singa iray hafa amin'ireo hery telo ireo mandrafitra izay antsoin'i Rahavavy White hoe “firaiana ratsy,” ka ireo dia na mampiroborobo mivantana na mamela ny Woke-ism. Ny Woke-ism no sandoka satanika manohitra ny fifohazan'ny virijina folo. Mbola misy bebe kokoa horesahina momba ireo andalana ireo, nefa ilaintsika aloha ny mandinika ny vokatr'ilay famonoana teny an-dalambe izay notanterahina tamin'ny 18 Jolay 2020.

Ary mba fantaro koa, ry Mpamaky malala, fa tsy manana fanohanana atolotra ho an'ny antoko Repoblikana aho. Tsy misy firehana ara-politika itokiako na iray aza. Ny asongadiko dia ireo fifamatorana ara-paminaniana izay misy ao Etazonia, ny Firenena Mikambana ary ny Fanjakana Papaly. Horesahina amin'ny fomba voafaritra kokoa ireo fifamatorana ireo rehefa manomboka mandinika mivantana ireo tandroka roa izay mifandrindra samy hafa hatramin'ny taona 1798 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady isika.

Ny “Woke-ism” satanika izay maneho Fitomaniana amin'ny Mamatonalina sandoka dia mialoha ny tena Fitomaniana amin'ny Mamatonalina, ary alohan'ny fotoanan'ilay Fitomaniana amin'ny

Mamatonalina marina, ireo izay efa novonoina teny an-dalambe dia hivoatra amin'ny farany ho virijina adala na virijina hendry. Tonga ankehitriny ny fotoana hamehezana ny toetrantsika ho amin'ny amboara natokana ho an'ny afon'ny fandranganana, na ho amboara ho an'ny trano firaketana any an-danitra.

Sœur White indique que, durant le temps du retard, les vierges folles de l'histoire millérite réagirent à l'épreuve de la déception d'une manière différente de celle des vierges sages, suggérant ainsi que, dès le temps du retard, leurs caractères étaient déjà fixés. Mais le témoignage de Jérémie nous apprend que nous pouvons choisir de revenir à Dieu, et qu'Il non seulement reviendra à nous, mais fera de nous une muraille d'airain fortifiée contre les méchants et les hommes terribles, tandis que nous serons employés comme Sa bouche dans la crise qui s'ensuit. C'est à ce point prophétique que Jésus promet de nous consoler. Telle est la signification des quatre chapitres de Jean qui se situent dans notre histoire actuelle.

Ny diloilo dia ny Fanahy Masina; toetra izy ary izy koa dia ireo hafatry ny Fanahin'Andriamanitra. Ny Fanahin'Andriamanitra no "Mpananatra." Tahaka ny nitiavan'Andriamanitra izao tontolo izao ka nanomezany ny Zanani-lahy Tokana naterany, ary tahaka an'i Jesosy nanao sorona ny maha-Andriamanitra Azy ka nanaiky an-tsitraro ny maha-olombelona izay noforoniny ho ampahany amin'ny Tenany mandrakizay, dia toy izany koa ny Fanahy Masina izay omena amin'izao vanim-potoana izao, ka hitoetra amintsika mandrakizay.

Raha tia Ahy hianareo, tandremo ny didiko. Ary Izaho hangataka amin'ny Ray, dia homeny anareo Mpananatra hafa Izy, mba hitoetra aminareo mandrakizay; dia ny Fanahin'ny fahamarinana; izay tsy azon'izao tontolo izao raisina, satria tsy mahita Azy izy, na mahalala Azy: fa ianareo mahalala Azy; satria mitoetra eo aminareo Izy, ary ho ao anatinareo. Tsy havelako kamboty ianareo: ho avy aty aminareo Aho. Jaona 14:15–18.

Ity fanatrehan-tenan'ny Fanahy tamin'ny nisafidianany hitoetra miaraka amin'ny olombelona mandrakizay ity dia mifanaraka amin'ny fanatrehan-tenan'ireo Persona roa hafa ao amin'ny vondron'ny telo avy any an-danitra. Angamba tsy latsa-danja noho ny fanatrehan-tenan'ny Fanahy, amin'ny fahavononany hitoetra ao anatin'ny tsirairay amin'ireo voavotra mandritra ny mandrakizay, ny maha-zava-dehibe ny fahatongavan'ilay "Mpampionona" ao anatin'izao tantara manokana izao, satria izany no manamarika ny fotoana anisiana tombo-kase ny olon'Andriamanitra ho amin'ny mandrakizay.

Ary aza mampalahelo ny Fanahy Masin'Andriamanitra, izay nanisiana tombo-kase anareo ho amin'ny andro fanavotana. Efesiana 4:30.

Ao amin'ny tantara izay anatanterahana tanteraka ny teny fikasan'ilay Mpananatra, dia ny tantaran'ireo efatra arivo sy iray alina amby efatra alina sy iray hetsy, no "hitoeran" ny Fanahy ao amintsika "mandrakizay." Ny Kristiana rehetra izay nahafeno ny fitakian'ny filazantsara dia nandray ny Fanahy Masina ka noho izany dia "voaisy tombo-kase ho amin'ny andro fanavotana," kanefa io fanisiana tombo-kase io dia manondro mialoha fotsiny ny fotoana izay hanisiana tombo-kase ireo efatra arivo sy iray alina amby efatra alina sy iray hetsy mandritra izao tantara ankehitriny izao. Ao amin'ny Efesiana, ireo izay voaisy tombo-kase ho amin'ny andro fanavotana

dia ampitahaina amin'ireo izay “mampalahelo” ny “Fanahy Masina.” Mampalahelo ny Fanahy Masina izy ireo amin'ny fandavany handray ny fampitan'ny Fanahin'Andriamanitra, ka amin'izany no andavany ilay diloilo volamena. Rehefa mampanantena Kristy fa handefa amintsika ny “Mpananatra,” dia ny “Fanahin'ny fahamarinana,” ao anatin'izao vanim-potoanan'ny fahadisoam-panantenana izao, dia mampanantena Izy fa hametraka ny tombo-kaseny amintsika, ary ny tombo-kaseny dia maneho ny fitandremana ny didiny, indrindra fa ny didy momba ny Sabata, izay andro nahazoan'i Jaona ny fanambarana sady raharaha efa hifanehan'izao tontolo izao.

Ny fanisiana tombo-kase ny virijiny hendry dia tanterahina alohan'ny fitsapana momba ny lalàn'ny Alahady, satria eo no hisehoan'ny toetran'ny hendry sy ny adala samy izy, ary ny toetra dia tsy mba amboarina ao anatin'ny fotoan-tsarotra na krizy, fa aseho fotsiny ihany. Ny fanisiana tombo-kase dia maneho, ankoatra ny zavatra hafa, fiovam-po avy amin'ny sain'ny Laodikia ho amin'ny sain'ny Filadelfia. Ny olana dia izao: mba hahatanteraka izany fiovam-po izany, ny fitsapana voalohany ho an'ny tsirairay amintsika dia ny hahatakatra marina tokoa fa hatramin'izao dia Laodikianina isika; satria amin'ny maha-Laodikianina antsika, ny toe-panahy ara-panahy fototra ananantsika dia ny fiheverana fa milamina tsara ny zava-drehetra, kanefa raha ny marina dia diso tanteraka avokoa ny zavatra rehetra. Tsy maintsy ilaozana izany toe-panahy izany; anisan'ireo zavatra vetaveta izay tsy maintsy sarahina amin'ny sarobidy izy.

“Raha vantany vao voaisy tombo-kase eo amin'ny handriny ny olon'Andriamanitra—tsy tombo-kase na marika hita maso izany, fa fiorenana mafy ao amin'ny fahamarinana, na ara-tsaina na ara-panahy, ka tsy azo hozongozonina izy—raha vantany vao voaisy tombo-kase sy voamana ho amin'ny fihovitrovitra ny vahoakan'Andriamanitra, dia ho avy izany. Eny tokoa, efa natomboka sahady izany; efa mihatra amin'ny tany ankehitriny ny fitsaran'Andriamanitra, mba hanome fampitandremana ho antsika, mba hahafantarantsika izay ho avy.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

Ny “Mpananatra” izay nampanantenain'i Jesosy ho an'ny mpianany, sady mampionona azy ireo amin'ny androm-pahadisoam-panantenana, no mitari-dalana ny olony ho amin'ny fahamarinana rehetra; ary amin'ny alalan'ny “fiorenana ao amin'ny fahamarinana” no anamarihana tombo-kase antsika. Ny “fahamarinana” izay tokony hiorenan'ny olon'Andriamanitra amin'izao fotoana izao dia ilay “fahamarinana” voavaha tombo-kase mialoha indrindra ny hifaranan'ny fotoam-pitsarana, satria “efa akaiky ny fotoana.” Izany fahamarinana izany dia ny firafitry ny tantara miafin'ny kotro-baratra fito, ary io tantara miafina io no manondro ilay tantara izay anokafana ny Fanambaran'i Jesosy Kristy. Ny tantara miafin'ny kotro-baratra fito dia ho tanteraka amin'ilay fotoana mihitsy izay anesorana ny tombo-kasen'ilay “fahamarinana” aseho ho tantara miafina. Ny famahana tombo-kasen'ilay “fahamarinana” no manisy tombo-kase ireo izay mandray ilay hafatra izay efa voaisy tombo-kase teo aloha.

Ny olon'Andriamanitra dia voaisy tombo-kase eo amin'ny handriny mialoha ny fihovitrovitra ny firenena tezitra izay mitranga amin'ny lalàn'ny Alahady, ka izany no manomboka ny faharavan'ny firenena. Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy dia ny “tenin'ny faminiana ny amin'” ny bokin'ny Apokalypsy izay tsy tokony haseho tombo-kase intsony, fa efa akaiky ny fotoana. Izany no

fahamarinana izay tokony hovakina sy hohenoana ary indrindra indrindra hotandremana ankehitriny, raha tiana hotahina isika.

Hoy Jodasy taminy, tsy Iskariota, hoe: Tompoko, ahoana no hisehoanao aminay, nefa tsy amin'izao tontolo izao? Jesosy namaly ka nanao taminy hoe: Raha misy olona tia Ahy, dia hitandrina ny teniko izy; ary ny Raiko ho tia azy, ary hankeo aminy Izahay ka honina ao aminy. Izay tsy tia Ahy dia tsy mitandrina ny teniko; ary ny teny izay renareo dia tsy Ahy, fa an'ny Ray izay naniraka Ahy. Izany zavatra izany no nolazaiko taminareo, raha mbola teo aminareo Aho. Fa ny Mpananatra, dia ny Fanahy Masina, Izay hirahin'ny Ray amin'ny anarako, Izy no hampianatra anareo ny zavatra rehetra sy hampahatsiaro anareo ny zavatra rehetra izay nolazaiko taminareo. Jaona 14:22–26.

Ho an'ireo izay mitandrina ny hafatra izay vahana ny tombo-kaseny, dia izao no teny fikasana: ny Mpananatra dia “hampianatra” antsika “ny zavatra rehetra,” dia izay rehetra nolazain'i Jesosy “aminareo.” Izany no teny fikasana izay tanteraka tamin'ireo mpianatra tany Emaosy, ary taorian'izany tamin'ireo mpianatra iraika ambin'ny folo. Rehefa nesorin'i Kristy ny tanany tsy hihazona ny mason'ireo mpianatra tany Emaosy, ary taorian'izany dia “nanokatra” ny “fahazavan-tsain'”ireo mpianatra iraika ambin'ny folo mba hahafahany “mahatakatra ny Soratra Masina” tanteraka, dia nandrakitra teny fikasana ho an'ireo izay velona amin'ny “andro farany” Izy, dia ireo izay hiverina avy amin'ny fahadisoam-panantenany, hibe-baka amin'ny toetrany Laodiseana, ary hanaiky ny “fahamarinana.” Ny “Mpananatra” amin'ny “andro farany” dia “hampahatsiaro antsika ny zavatra rehetra,” eo am-pampianarany antsika “ny zavatra rehetra.” Tahaka ny maha-zava-dehibe ny fampahatsiarovany antsika ireo fahamarinana taloha eo am-pampianarany antsika ny zavatra rehetra, dia hasehony antsika koa ny “zavatra ho avy.”

Kanefa lazaiko aminareo ny marina; mahasoana anareo ny fialàko; fa raha tsy miala Aho, dia tsy ho avy aty aminareo ny Mpananatra; fa raha handeha Aho, dia hirahiko ho aty aminareo Izy. Ary raha tonga Izy, dia hampiaiky izao tontolo izao ny amin'ny ota sy ny fahamarinana ary ny fitsarana: ny amin'ny ota, satria tsy mino Ahy izy; ny amin'ny fahamarinana, satria mankany amin'ny Raiko Aho, ary tsy hahita Ahy intsony ianareo; ny amin'ny fitsarana, satria efa voatsara ny andrianan'izao tontolo izao. Mbola manana zavatra maro holazaina aminareo Aho, saingy tsy zakanareo ankehitriny. Fa raha tonga Izy, dia ny Fanahin'ny fahamarinana, no hitari-dalana anareo ho amin'ny marina rehetra; fa tsy hiteny avy amin'ny Tenany Izy; fa izay rehetra ho ren'y no holazainy; ary hambarany aminareo ny zavatra ho avy. Izy no hankalaza Ahy; fa handray avy amin'izay Ahy Izy ka hambarany aminareo izany. Jaona 16:7–14.

Amin'izao fotoana izao no hitarihan'ny Mpananatra antsika ho amin'ny “fahamarinana”, ary “hampianatra antsika ny zavatra rehetra”, anisan'izany ny “zavatra ho avy”, satria amin'izao fotoana izao dia mbola manana “zavatra maro holazaina amintsika” Jesosy. Ireo zavatra ireo, na zavatra avy amin'ny “fahatsiarovantsika”, na “zavatra ho avy”, na ireo “zavatra” maro izay mbola “mbola” holazainy amintsika, no manisy tombo-kase antsika ho amin'ilay krizy ho avy. Izany no ataony, satria ny fahamarinany no maneho ny heriny mpamorona. Manisy tombo-kase antsika mialoha ny krizy ho avy Izy, satria kasainy ny hampitandremana mialoha antsika ny amin'ilay vanim-potoana fanen-jehana lehibe indrindra hanjo ny olony izay mbola nisy teo amin'ny tantara

masina. Izany fanenjehana izany dia manondro mazava fa ny teny sy ny asa nataontsika taloha dia hotsarovana ka hampiasaina hanohitra antsika, tahaka ny nanodinkodinana ny tenin'i Kristy hanoherana Azy. Na izany aza, isika dia tsy maintsy manolotra ny hafatra ho vavolombelona manohitra ny fikomian'izy ireo, araka ny asehon'i Ezekiela sy Kristy.

Tsarovy ny teny izay nolazaiko taminareo hoe: Ny mpanompo tsy lehibe noho ny tompony. Raha nenjehiny Aho, dia hanenjika anareo koa izy; raha nitandrina ny teniko izy, dia hitandrina ny anareo koa. Nefa izany rehetra izany no hataony aminareo noho ny anarako, satria tsy fantany Izay naniraka Ahy. Raha tsy tonga Aho ka tsy niteny taminy, dia tsy nanan-keloka izy; fa ankehitriny tsy manan-kialofana ho an'ny fahotany izy. Izay mankahala Ahy dia mankahala ny Raiko koa. Raha tsy nanao teo aminy ny asa izay tsy mbola nataon'olona hafa Aho, dia tsy nanan-keloka izy; fa ankehitriny efa nahita sady nankahala Ahy sy ny Raiko izy. Fa izao no tonga, mba hahatanteraka ny teny izay voasoratra ao amin'ny lalàny hoe: Nankahala Ahy tsy amin'antony izy. Fa rehefa tonga ny Mpananatra, Izay hirahiko ho aminareo avy amin'ny Ray, dia ny Fanahin'ny fahamarinana, Izay avy amin'ny Ray no ivoahany, dia Izy no ho vavolombelona hanambara Ahy. Jaona 15:20–26.

Ny “Fanahin'ny fahamarinana” izay “Mpampionona” dia “hijoro ho vavolombelona” momba an'i Kristy, izay “fahamarinana.” Ary ny “fahamarinana” no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany, ny fiandohana sy ny fiasarana. Ny tantara miafina momba ireo kotrokorana fito izay sokafana ankehitriny dia ny hafatry ny fanisiana tombo-kase ho an'ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina. Taorian'ny 18 Jolay 2020, Jeremia dia manome ohatra mba hahafahantsika misafidy ny hiverina Aminy, Ilay tia antsika voalohany. Amin'ny fanatanterahana izany asan'ny fiverenana izany dia manana andraikitra isika hanavaka ny sarobidy amin'ny zava-poana. Raha miasa amin'ny famonjena antsika isika amin'ny fahatahorana sy ny hovitry ka manatanteraka izany asa izany, dia hasiana tombo-kase isika ary hiditra avy hatrany ao amin'ny krizy lehibe indrindra eo amin'ny tantaran'ny tany. Hanana ny tombontsoa koa isika hiaina ilay tantara izay nirian'ny mpaminany sy ny mpanjaka ary ny olo-marina ho hita.

Ireo izay mandray izany asa izany ka miverina dia “handeha ao amin'ny mazava mivoaka avy eo amin'ny seza fiandrianan'Andriamanitra,” ary amin'ny “alalan'ny anjely no hisian'ny fifandraisana tsy tapaka eo amin'ny lanitra sy ny tany,” izay dingan'ny fifandraisana voatondro ao amin'ny andininy fanokafana ny bokin'ny Apokalypsy.

“Tsy ny rehetra amin'ity izao tontolo izao ity no efa naka an-daniny ny fahavalo hanohitra an'Andriamanitra. Tsy ny rehetra no efa tonga tsy mahatoky. Misy vitsy mahatoky izay marina amin'Andriamanitra; fa i Jaona no manoratra hoe: ‘Ireto no mitandrina ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy.’ Apokalypsy 14:12. Tsy ho ela dia hifanaovana amin-kery ny ady eo amin'izay manompo an'Andriamanitra sy izay tsy manompo Azy. Tsy ho ela dia hohozongozonina izay rehetra azo hohozongozonina, mba haharetan'ireo zavatra izay tsy azo hohozongozonina.”

“I Satana dia mpianatra mazoto amin'ny Baiboly. Fantany fa fohy ny androny, ary mitady amin'ny lafiny rehetra izy hanohitra ny asan'ny Tompo eto ambonin'ny tany. Tsy azo atao ny manome hevitra feno ny amin'ny fanandraman'ny vahoakan'Andriamanitra izay mbola ho

velona etỳ ambonin'ny tany, raha mifangaro ny voninahitra any an-danitra sy ny famerenana indray ny fanenjehana tamin'ny andro lasa. Handeha ao amin'ny mazava izay mivoaka avy amin'ny seza fiandrianan'Andriamanitra izy ireo. Amin'ny alalan'ny anjely dia hisy fifandraisana tsy tapaka eo amin'ny lanitra sy ny tany. Ary i Satana, voahodidin'ny anjely ratsy, sady milaza ny tenany ho Andriamanitra, dia hanao fahagagana isan-karazany mba hamitahana, raha azo atao, na dia ny olom-boafidy aza. Ny vahoakan'Andriamanitra tsy hahita ny fiarovany amin'ny fanaovana fahagagana, satria i Satana dia hanao hosoka ny fahagagana izay hatao. Ny vahoakan'Andriamanitra, izay nozahana toetra sy nohamarinina, dia hahita ny heriny ao amin'ilay famantarana voalaza ao amin'ny Eksodosy 31:12–18. Tokony hijoro mafy eo amin'ny teny velona izy ireo: 'Voasoratra hoe.' Izany irery no fanorenana izay ahafahany mijoro tsy mihozongozona. Izay nandika ny fanekenany tamin'Andriamanitra dia ho tsy manana an'Andriamanitra sy tsy manana fanantenana amin'izany andro izany. ”

Ireo mpivavaka amin'Andriamanitra dia ho miavaka indrindra amin'ny fanajany ny didy fahefatra, satria izany no famantarana ny herin'Andriamanitra amin'ny maha-Mpahary Azy sy vavolombelon'ny zony hitaky ny fanajana sy ny fiankohofan'ny olombelona. Ny ratsy fanahy kosa dia ho fantatra amin'ny ezaka ataony handrava ny fahatsiarovana an'ilay Mpahary sy hanandratra ny fanorenan'i Roma. Amin'ity raharahan'ny fifanandrinana ity dia ho zaraina ho antokona roa lehibe izao rehetra izao kristianina: ireo izay mitandrana ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy, ary ireo izay miankohoka amin'ny bibidia sy ny sariny ka mandray ny mariny. Na dia hampiray ny heriny aza ny fiangonana sy ny fanjakana mba hanery ny rehetra, “na kely na lehibe, na manan-karena na mahantra, na tsy andevo na andevo,” handray ny mariky ny bibidia, dia tsy handray izany ny olon'Andriamanitra. Apokalypsy 13:16. Ilay mpaminany tao Patmo dia mahita “ireo izay naharesy ny bibidia sy ny sariny sy ny mariny ary ny isan'ny anarany, mitsangana eo ambonin'ny ranomasina fitaratra, mitana ny lokangan'Andriamanitra,” ka mihira ny hiran'i Mosesy sy ny Zanak'ondry. Apokalypsy 15:2.

“Fitsapana sy fizahan-toetra mahatahotra no miandry ny olon'Andriamanitra. Ny fanahin'ny ady dia mampihetsi-po ny firenena hatramin'ny faran'ny tany iray ka hatramin'ny farany. Kanefa ao afovoan'ny andron'ny fahoriana izay ho avy,—fotoan'ny fahoriana izay tsy mbola nisy hatrizay nisian'ny firenena,—dia hitoetra tsy ho voahozongozona ny vahoaka voafidin'Andriamanitra. Satana sy ny antokony tsy hahavery azy ireo, fa anjely mahery indrindra no hiaro azy.” Testimonies, boky faha-9, 15–17.

Tsara ho fantatra fa ity andalan-teny ity no famaranana ny toko iray izay manomboka eo amin'ny pejy fahiraika ambin'ny folo ao amin'ny Testimonies, boky fahasivy, izay azo heverina ho maneho ny sivy ambin'ny folo ambin'ny iray ambin'ny folo. Tsara koa ny manamarika fa ny lohateny dia momba ny Fampakarana ho avy, ary koa ny amin'ireo tabilao ao amin'i Habakoka, izay no nakan'i Paoly ilay andininy nosoratany tao amin'ny bokin'ny Hebreo. Ny fiandohan'ilay toko dia manamarika ny tantara izay nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001, ireo vato fisaka roa amin'ny faneken'ny faminania izay nidirana tamin'ny fiandohan'ny Advantisma, ary koa fa ny lohateny dia ny krizy farany, izay manondro ilay Antso Mamatonalina farany. Ny faran'ilay toko dia mifanaraka tanteraka amin'ny fiandohany, satria samy miresaka ny krizy farany na ny fiandohana na ny fiafarana.

“Fizarana 1—Ho an’ny Fiavian’ny Mpanjaka”

“Fa vetivety foana dia ho avy Ilay ho avy, ka tsy hitaredretra Izy.” Hebreo 10:37.

“Ang Huling Krisis”

“Isika dia miaina amin’ny fotoanan’ny farany. Ireo famantarana ny andro izay tanteraka haingana dia manambara fa efa akaiky indrindra ny fihavian’i Kristy. Manetriketrika sy manan-danja ireo andro iainantsika. Ny Fanahin’Andriamanitra dia esorina tsikelikely nefa azo antoka hiala amin’ny tany. Efa milatsaka sahady amin’ireo mpaniratsira ny fahasoavan’Andriamanitra ny loza sy ny fitsarana. Ireo loza amin’ny tany sy ny ranomasina, ny toetry ny fiaraha-monina izay mikorontana, ary ny fampitandremana momba ny ady, dia fambara manan-kambara. Manondro mialoha ireo zava-mitranga manatona, izay manana halehibiazana indrindra izy ireo.” Testimonies, volume 9, 11.

Raha miverina isika ka manaiky ny fiantsoana ambony ho “vavan’Andriamanitra” araka ny asehon’i Jeremia, dia tsy ho ela isika dia handray anjara amin’ny fanangonana lehibe indrindra eo amin’ny tantara masina.

“Niteny taminy tamin’ny teny fanantenana sy fampaherezana koa Izy. ‘Aoka tsy ho sosotra ny fonareo,’ hoy Izy; ‘mino an’Andriamanitra ianareo, minoa Ahy koa. Ao an-tranon’ny Raiko misy fitoerana maro; raha tsy izany, dia efa nolazaiko taminareo. Handeha hanomana fitoerana ho anareo Aho. Ary raha handeha hanomana fitoerana ho anareo Aho, dia ho avy indray ka handray anareo ho any amiko; mba ho any amin’izay itoerako no hisy anareo koa. Ary fantatrareo izay alehako, sady fantatrareo ny lalana.’ Jaona 14:1–4. Noho ny aminareo no nahatongavako teto amin’izao tontolo izao; ho anareo no niasako. Rehefa handeha hiala Aho dia mbola hiasa amim-pahazotoana ho anareo ihany. Tonga teto amin’izao tontolo izao Aho mba haneho ny tenako aminareo, mba hinoanareo. Mankany amin’ny Raiko sy Rainareo Aho mba hiara-miasa Aminy ho amin’ny soa ho anareo.

“ ‘Lazaiko aminareo marina dia marina tokoa: Izy mino Ahy, ny asa izay ataoko dia hataony koa; ary asa lehibe noho ireo aza no hataony; satria Izaho mankany amin’ny Raiko.’ Jaona 14:12. Tamin’izany dia tsy nilaza Kristy fa hanao ezaka ambony kokoa noho izay efa nataony ny mpianatra, fa ny asan’izy ireo no hanana velarana lehibe kokoa. Tsy ny fanaovana fahagagana fotsiny no tiany horesahina, fa ny zavatra rehetra izay hitranga eo ambanin’ny asan’ny Fanahy Masina. ‘Fa raha tonga ny Mpampionona,’ hoy Izy, ‘Izay hirahiko ho aminareo avy amin’ny Ray, dia ny Fanahin’ny fahamarinana, Izay mivoaka avy amin’ny Ray, Izy no ho vavolombelona hanambara Ahy; ary ianareo koa dia ho vavolombelona, satria efa teto amiko hatramin’ny voalohany ianareo.’ Jaona 15:26, 27.”

“Mahagaga ang katuparan ng mga salitang ito. Pagkatapos ng pagbaba ng Espiritu Santo, ang mga alagad ay napuspos ng gayong pag-ibig sa Kanya at sa mga taong pinag-alayan Niya ng Kanyang kamatayan, anupat ang mga puso ay natunaw sa pamamagitan ng mga salitang kanilang sinalita at ng mga panalanging kanilang inihandog. Nagsalita sila sa kapangyarihan ng Espiritu; at sa ilalim ng impluwensiya ng kapangyarihang iyon, libu-libo ang nahikayat.” Acts of the Apostles, 21, 22.